

Izhaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto
11. uri predpoldne ter stane po pošti prejemanja
v Gorici na dom pošiljana:

vsako leto 13 K 20 v, ali gl. 6-60
pol leta 6 " 60 " " 3-30
četrt leta 3 " 40 " " 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

"SOČA" ima naslednje izredne priloge: Ob po-
stoju "Kažipot po Goriškem in Gradiškem" in
"Kažipot po Ljubljani in krajskih mestih", dalje dva-
krat v letu "Vozni red železnic, parnikov in poštne
priloge" ter mesečno prilogo "Slovenski Tehnik".

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadst. v "Goriški Tiskarni" A. Gabršček.
Naročila brez doposlane naročnine se ne ohranjajo.

Glasi in poslanice se računajo po Peti-vrstah če
1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

Glasi in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
vsebinsko oglaševanje vsako odgovornost.

SOČA

•Vse za omiko, svobodo in napredek!• Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nad tr.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
dopoludne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati levo Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravnistvu.

"PRIMOREC" izhaja neodvisno od "Soče" vsak
petek in stane vsako leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

"Soča" in "Primorec" se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
ul., Jellersitz v Namski ul., Ter. Loban na tekalšču Jos.
Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Matinssi v ulici Formica, I. Hovaški
v Koronski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Branimo meje!

Kruto se vara, kdor misli, da je
na Goriškem prenehalo pollaščenje Slo-
vencev. Ni prenehalo, marveč nadaljuje
se sistematično od laške strani, na ne-
katerih krajih naravnost usodepolno za
nas.

Pred osmimi dnevi so priobčili
dopis iz Zdravščine, kjer naznanjajo,
da se ustanovi tam bralno društvo,
katero bi imelo važen namen, pripomoči
namu, dabi se napravil v nekdanj slo-
venskem kraju vsaj mal jez proti po-
tutjuvanju, kateremu zapada naš živelj
tamkaj. Zdravščina! Tako čisto sloven-
sko ime — danes furlanska vas!

Lani je priobčil v "Soči" neki go-
riški akademik članek »Občini Do-
lenje in Zagorje«, kjer je dokazano
s številkami, kako propada slovenski
živelj v teh krajih. Obema občinam:
so dali Slovenci ime, Slovenci so bivali
tam, dandanašnji jih je le malo še.
Ako pa stopiš v ljudsko šolo, dobiš
tam furlanske otroke s slovenskimi
priimki.

Potutjuvanje prodira. Kako nas je
vse presunila n. pr. Legina šola v Ne-
blo. Stoji že v Brdih in grozi....
Dolenje že imajo Lah, sedaj prodirajo
naprej: če se zajedo v Neblo in tam
koli, imamo laško gnezdo že pod
čadano!

Letos je bila velika pomembna
veselica na Križadi v Neblem. Veselica
je imela strogo narodnostno značaj,
pokazalo se je, da biva tam čvrst slo-
venski narod, zaveden, čil. Navdušenje
je bilo velikansko. To vse pa kaže, da
reba tam — delati v obrambo naših
jezikovnih mej. Tisto resnično navdu-
šenje treba izkoristiti kar najbolje,
reba pograbititi trenutke ter se resno
ostaviti v obrambo jezikovne meje.
Lah ne spijo, marveč delajo in pro-
dirajo....

Lahi potutjujejo naše ljudi s šolo
in gospodarsko. Kjer je gospodarska
odvisnost med Slovenci v laških rokah,
tam lahko napreduje potutjuvanje. Pa
tudi iz vednega stika z Lah, s poro-
kami itd. gine slovenski živelj, ker je
ponekod le še premalo zavednosti in
premalo preudarka za ohranitev slo-
venske narodnosti. Drugodi pa tudi vsa
navdušenost ne pomaga nič, če ni go-
spodarske podpore.

Je pač žalostno dejstvo, da se naša
vlada nič ne briga za Brda. To je naj-
bolj pozabljen del naše dežele. Tako z
nebržnostjo peha vlada Brda v vedno
slabše gospodarsko stanje, tako indi-
rektno pomaga tudi pri potutjuvanju.

Nočemo se dotikati danes še vedno
prevelikega potutjuvanja v goriškem
mestu in tudi ne laštva v Podgori —
obrnimo se le na najbolj izpostavljene
kraje, kakor so Dolenje, Neblo, Mirnik,
Zagorje, Zdravščina, Sv. Martin na Krasu
in še tako naprej, pa se vprašajmo:
Ali se pa tudi stori res kaj iz-
datnega protipolaščevanju slo-
venskega življa? Na največ kra-
jih prav nič, drugodi malo ali skoro
nič! Le govorimo odkritosrčno.

Lahi imajo vse preračunjeno na
mejah; Nemci prodirajo med nas s se-
vera s svojimi proračunjenimi načrti;
Slovenci pa se skoro nič ne brigamo za
obrambo jezikovnih mej! Čehi imajo
na mejah v evidenci vsakega moža,
vsako obitelj, da se ne pogubi, — pri
nas Slovencih pa se izgublja le prepo-
gostoma čas z drugimi nepotrebnimi
reči.

V obrambo jezikovnih mej bi mo-
ralo obstajati v Gorici društvo, ki
bi se resno pečalo s tako obrambo ter
bi bilo v vedni dotiki z rodoljubi v
izpostavljenih krajih. Le po tej poti bi
se dalo delati uspešno proti prodirajo-
čemu pollaščevanju — drugače se ni
treba čuditi novim laškim pridobitvam
med Slovenci! Med Lah v Gorici in
obmejnimi Lahoni obstoji stalna zveza.

Mi vemo n. pr. za tako zvezo glede
Neblo, Lož in tam okoli — med Slo-
vence v Gorici in obmejnimi pa ni no-
benega pravega stalnega stika. V tem
tiči nemala krivda, da nas zajema tuji
živelj.

To dajemo v premislek za narodno
delo poklicanim v središču in na deželi.
To bodi zajedno nekaka dopolnitev k
člankom: »Ven iz mrtvila!«

Odprto pismo

(Še nekaj odgovora k člankom "Kmet in
trgovina s kmetiskimi pridelki".)

Vprašal sem, naj se dokaže, kakšni pri-
ganjanci Lahom smo slovenski trgovci krom-
pirja in naj se dokaže z isto brzojavko, izvirno
iz Monakovega, kako je škodila kmetom čez
1/2 milijona? Namesto odgovora — sem dobil
neko godljo. So ljudje, ki mislijo, da ni po-
trebno že v začetku proučiti — vsakega pod-
vzetja, in še najbolj od temne ali dverljive
strani! Nikakor ne gre, slikati vse v najlep-
ših barvah brez nikakih ovir in z neresničnimi
podatki. Tako se je bila osnovala zadruga v
Šempetru, katera je žalostno poginila.

Iz tega razvidite, da sem vprašal edino
v korist kmeta, želel mu, da se osnuje na
trdni podlagi in z resničnimi dokazi eksportna
zadruga, brez vsakega farbanja. In ko sem že
pri teh vprašanjih, vprašam še: V Št. Andrežu
je bilo rečeno, da se pošlje 1000 vagonov
krompirja na leto. Odkod taki statistični po-
datki? S kolodvora že ne, ker tam vemo le
za 580 620 vsako leto. Dalje: da pri teh
1000 vagonih je 40 tisoč dobička (prej pa,
da je 1200 pri vagonu!) in sledil je vslik. "Ali
niso to lepi denarji?" Le ne farbat!

Preiti mi je še k zadnji razpravi v cenj.
"Soči", kjer sem se namenil pojasniti stroške
in dohodke kmeta na njivi krompirja. Toda to
točko so že rešili naši kmetje na shodu v
Vrtojbi, kakor javlja "Pr. gospodar". Po-
mankljiv je pa tudi ta račun, in sicer zato,
ker so ga le bogataši nezadovoljni sklepali, ter
zaračunali najemščino 1 njive 60 kron. Jaz

pa poudarjam, da kdor ima zemljo v najem-
ščini, je še srečen. Veliko slabše stoji več
nego 2 tretjini kmetov, ki imajo lastno za-
dolženo zemljo. Ta njiva jih stane, če je ko-
likaj dobra, 2 tisoč kron, od koje morajo eve-
točim denarnim zavodom plačati 120 kron
obresti, in 10-12 kron davkov. Ta je še le
kuga za nas! Ta zemlja stane 1 njiva z vseni
stroški vred že 430 kron. Pridela se na njej
v dobri letni 50 kvintalov, in naj bo najvišja
cena 7 kron kvintal, znaša le 350 kron. To
je očividno in na dlani, da kmet ne more več
tu shajati, in da nobena zadruga nas ne more
rešiti.

Vsled tega svetujem, dragi kmetje! Po-
sneimate druge občine: Miren, Solkan, Renče.
Tamkaj dajejo sinove za mizarje, čevljarje,
zidarje. Tam shajajo prav, ker za kmetijo
ostajajo le stari in otroci doma. Kmetija dan-
danes je postala v našem kraju le kot pri-
devek, da se preživi čez zimo. Tu niso več
tja za kmetijstvo, ampak le za industrijo ter
rokodelstvo. Tu ne velja več pregovor: "Da
kmet mora vse preživeti." Nudi se vam od po-
vsod boljši zaslužek kot na tej predragi zemlji
kmetovati. Poprimite se drugega, da vam ne
bo žal, ker čas je drag. Posebno v tem po-
gledu so zaostali: obe Vrtojbi, Šempeter, Štan-
drož in Sovodnje.

Na Nemškem so gosteja mesta po 50
tisoč ljudi kot tu občine po 500. Poprijeli
so se industrije ter žive gospodsko in jim nese,
da plačujejo naš krompir, da jim ga od tu
tja pošiljamo.

V malih desetletjih bo ta goriška lega
vsa porabljena za stavbe, poti itd. Odtod iz-
haja draginja zemlje, in kaj bomo takrat za-
čeli? Radi tega vam svetujem ponovno: Za-
našajte se sami nase in svojo moč. In ne ča-
kajte, da Vas reši ne dež. kmet. šola, ne
potovalni učitelj, ne eksportna zadruga, kakor
tudi ne napovedani kmetijski nadzorniki. Po-
magati nam je mogoče le, ako bi nam dali
brezobrestno posojilo, kakor vinogradnikom,
brez vina bi že za silo shajali, ali brez kruha
ne moremo. Ta kapital bi bil dobro založen,
ker cena zemlji hitro raste, a mi ne moremo
čakati, ker smo preubogi, in zemlja nam ne
more donosati za pokritje obrestovanja njene

Grof Monte Cristo.

Napisa! Alexandre Dumas.

(Dalje.)

"Toda koga iščete, Debray?"
"Grofa Monte Crista," odvrne mladi mož.
"Srečal sem ga na boulevardu, ko sem šel semkaj,"
pravi Beauchamp. "Mislim, da namerava oditi, kajti šel je k
svojemu bankirju."
"K svojemu bankirju?" vprašata Château-Renaud in
Debray. "Ali ni njegov bankir gospod Danglars?"
"Mislim. Toda gospod Monte Cristo ni edini, ki ga ni
kaj. Tudi Morrela ni videti."
"Morrela? Ali je tukaj znan?" vpraša Château-Renaud.
"Mislim, da je bil predstavljen samo gospej Villefortovi."
"Kljub temu bi moral priti," pravi Debray. "O čem ima
nes zvečer govoriti? Ta pogreb je najvažnejši dogodek da-
njega dneva. Toda pst! Tu prihaja minister za pravoslovje
prosveto: smatra se za dolžnega, da posveti žalujočemu
letovemu bratrancu cel govor."
In mladi možje se približajo vratom, da bi slišali govo-
ti ministra za pravoslovje in prosveto.
Beauchamp je govoril resnico; ko je šel v hišo žalosti,
srečal Monte Crista, ki je bil namenjen v ulico de la
Boussée-d'Antin k Danglarsu.
Bankir je videl s svojega okna grofov voz, ki je krenil
na dvorišče, ter mu prišel naproti z žalostnim, toda prijaznim
brazom.

"Torej, grof," pravi in ponudi Monte Cristu roko, "pri-
hajate mi izraziti svoje sočutje. Res je nesreča v moji hiši, in
ko sem zagledal vas, sem se vprašal, če s tem, da sem pahnul
v pogubo tega ubogega Morcerfa, nisem provzročil, da se
vresniči pregovor: "Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade."
Toda pri moji časti, Morcerfu nisem hotel storiti nič zalega;
morda je bil za človeka, ki je nastal iz ničesar, prav tako
kakor jaz, nekoliko preponosen: toda vsakdo ima svoje napake.
Ah, pazite, grof, ljudje naše generacije — toda oprostite, vi
ne spadate v našo generacijo, vi ste čisto drug človek, — torej
ljudje naše generacije to leto nimajo sreče: dokaz za to je
tudi kraljev prokurator, gospod Villefort, ki je pravkar izgubil
še svojo hčerko. Torej Villefort je izgubil na čuden način celo
svoje rodbino; Morcerf je zaigral svojo čast in se usmrtil;
mene je ta potehup Benedetto osmešil in..."

"In kaj?" vpraša grof.
"Ah, vi ne veste?"
"Kakšna nova nesreča?"
"Moja hčerka..."
"Gospica Danglarsova?"
"Evgenija nas je zapustila."
"O moj Bog, kaj pravite!"
"Resnico, moj ljubi grof. Moj Bog, kako ste srečni, da
nimate niti žene, niti otrok!"
"Mislite?"
"Ah, moj Bog!"
"In pravite, da je gospica Evgenija..."
"Prenešni mi mogla sramote, ki nam jo je prizadel ta
nesrečnik, in me prosila dovoljenja, da sme odpotovati."
"In ali je odpotovala?"
"Da."
"Z gospo Danglarsovo?"

"Ne, z neko sorodnico... Toda brezdomno smo drago
Evgenijo izgubili, kajti poznam jo toliko, da dvomim, da bi
so hotela kdaj vrniti na Francosko."

"Kaj hočete, moj ljubi baron," pravi Monte Cristo.
"Rodbinske bolesti lahko mučijo ubogega vraga, ki so mu
otroci vse njegovo bogastvo, toda milijonar jih ne čuti. Zato
ozdravi bolesti. In vi, ki ste kralj financ, morate to pač vedeti
najboljše."

Danglars pogleda grofa, da bi videl, ali se roga ali
govori resno.

"Da," pravi, "če potolaži bolesti bogastvo, moram biti
srečen, kajti bogat sem."

"Tako bogat, ljubi baron, da je vaše bogastvo podobno
Piramidam; če bi jih hoteli razrušiti, bi jih ne mogli, in če bi
jih mogli, bi si tega nihče ne upal."

Danglars se nasmehne vsled te zaupne grofove dobro-
dušnosti.

"To me spominja," pravi, "da sem pravkar napisal pet
majhnih nakaznic; dve sem podpisal, dovolite, da podpisem
še ostale tri."

"Z veseljem, ljubi baron."

Trenotek vlada molk, slišati je le škrbanje peresa, dočim
ogleduje Monte Cristo pozlačene rezbarije na stropu.

"Španski boni," pravi Monte Cristo, "haitski ali ne-
apoljski?"

"Ne," pravi Danglars z zadovoljnim smehljajem, "menice
au porteur, boni na Francosko banko. Recite gospod grof,
pristavi, "vi, ki ste cesar financ, kakor sem jaz njih kralj, ali
ste videli mnogo papirjev te vrednosti, katerih vsak je vreden
en milijon?"

Monte Cristo vzame papirje, katere mu je pokazal
Danglars s takim ponosom, ter čita:

vrednosti, in poleg tega se še rediti od nje. Mi trebamo nujne pomoči v tem obziru, drugače bo v doglednem času polom in katastrofa neizogibna. Dokazano je, da pri vsej dobri letini in povoljni ceni nam zmanjkuje za pokritje vsakdanjih potreb. Kako pa bomo delali v slabi letini, ker so naši pridelki izpostavljeni gujilobi, suši, toči, konkurenčni ceni, od tamkaj, kjer jih zemlja in delavne moči skoro nič ne stanejo. Kaj pa potem? Dragi sokmetje, kličem vam: „Naprej s trebuhom za kruhom“. Vse tisto obetanje je zidano na pesek in ničevno v primeri z našimi potrebami in sedanjim žalostnim položajem. To svetujem v blagor nas vseh.

Jakob Maraž.

DOPISI.

Iz Mirna. — V zadnji števec. cenj. „Soče“ je bilo omenjeno, da se dne 2. t. m. blagoslovi novo šolsko poslopje v naši občini. Izvršilo se je to slavlje prav sijajno in je dokazalo, da je naše občinsko starešinstvo zelo agilno in delavno. Občinsko starešinstvo je dalo prvi povod c. kr. okrajnemu šolskemu svetu, da je pričel z gradnjo novega šolskega poslopja. Na najlepšem prostoru naše občine je kupilo nad 3000 m² prostorno krasno stavbišče in ga popolnoma brezplačno prepustilo c. kr. okrajnemu šolskemu svetu, in ker ni ta imel dovolj denarnih virov, je občina Miren jamčila z vsem svojim posestvom za 45.000 K amortizacijskega posojila pri deželni hipotečnem zavodu v Gorici. Umljivo, da bode vse amortizacijske obroke plačeval c. kr. okrajni šolski svet.

Pred cerkvijo je pričakovala prihod c. kr. dvornega svetnika gosp. grofa H. Attemsa in gosp. c. kr. okrajnega šolskega nadzornika šolska mladina z našim učiteljstvom in občinski zastop z g. županom na čelu. Točno ob 9. uri so predsedništvo c. kr. okrajnega šolskega sveta pozdravili naš g. župan, g. nadučitelj in v imenu šolske mladine, ljubka učenka Pepca Pavletičeva, ki je izročila gospodu grofu krasen šop izbranih cvetic. Na to je sledila šolska maša, katere so se udeležili poleg prej omenjenih še drugih sedem gg. zastopnikov c. kr. okrajnega šolskega sveta in nekoliko gg. učiteljev. Po dovršeni maši smo odšli v dolgem, dolgem sprevodu do novega šolskega poslopja, kjer je naša preč. domača duhovščina izvršila cerkveni blagoslov s popolno slovesnostjo. Po končanem cerkvenem opravilu je gosp. dvorni svetnik grof Attems povdarjal v daljšem govoru zasluge občinskega starešinstva radi zgraditve tega lepega šolskega poslopja; povdarjal je važnost šole in pravilne vzgoje ter izrazil željo, da bi se iz tega veličastnega poslopja širila po Mirnu sreča in omika. Koj za njim je govoril g. c. kr. šolski nadzornik Finžgar, ki je slavil v lepem dolgem govoru vspehe našega šolstva, priporočal reden šolski obisk in ljubezen do šole ter nas razveselil z naznanilom, da se otvori v ravno tem poslopju v najkrajšem času tudi obrtno-nadaljevalna šola,

ki bode osrečevala naše obrtnike s strokovnim znanjem. Naš g. župan se je zahvalil v imenu občine gg. grofu, nadzorniku in vsemu c. kr. okrajnemu šolskemu svetu za njih sodelovanje, da se je konečno uredilo to pereče šolsko vprašanje v Mirnu ter s tem napravilo velik korak k omiki in napredku. Konečno je vrsto govorov zaključil naš gosp. nadučitelj, ki je posvetil svoj govor vsem pospeševateljem šole od domače družine do najvišjega ustvaritelja današnjega slobodnega šolstva, ki je sankcioniral sedanje šolske zakone! Zagrmeli so topiči in gromoviti „živjo“ so pričali, da so naši obrtniki in občinarji naklonjeni šolstvu ter da hrepene po omiki. Vsa slavnost se je zaključila s cesarsko pesnijo.

Šolsko mladino je občina obdarovala s kolači. Obširen prostor pred šolskim poslopjem in vsa okna so bila ovita v narodne trobojnice, a vhod je krasil slavalok z napisom: „Slava pospeševateljem šolstva!“

Šolsko poslopje samo je res krasno in po zagotovilu mnogih učiteljev najlepše v naši deželi. Spodaj v pritličju so tri prostorne šolske sobe za ljudsko šolo, krasni hodniki in prostorna moderna stranišča. V prvem nadstropju velika dvorana za nameravano obrtno nadaljevalno šolo, krasno stanovanje za nadučitelja in jedno učiteljico. Pred šolo vrt, za šolo zopet vrt in obširno dvorišče, na sredi vodnjak i. t. d. Ko se napravi še nov zid pred poslopjem ob državni cesti v vsi dolgosti 50 m, bode občina Miren ponosno zrla v ta hram, kjer se osrečuje njena mladina s šolskim in strokovnim znanjem.

Po končani slovesnosti je pa občinsko starešinstvo priredilo zastopnikom c. kr. okrajnega šolskega sveta in raznim povabljenim sijajen banket v lepi dvorani gosp. Marmolja. Tu se je zopet napivalo na razne strani. Pismo je opravičil svojo odsotnost g. župan in ud c. kr. okrajnega šolskega sveta Anton Kriznič iz Kanala z lepim pismom, katerega izbrane besede porabimo tudi v sklep tega dopisa: „Bog daj, da bi ta šola redila obilo plemenitega sadu v čast ljubim Mirencem in v ponos slovenske narodnosti“.

Tebi pa vrli občinski zastop mirenski: „Čast in slava!“ Nekdo.

Iz Gor. Vrtojbe. — Srčna želja naših vrlih tamburašev se je izpolnila. Zaželjeni brdo je došel. K temu so pripomogli sami dobrotniki. Nekoliko teh je bilo že izkazanih v „Soči“. Razen onih so še sledeči: Predsednik društva „Napredek“ g. Jos. Boštjančič je daroval 5 K, g. Jos. Cejan 2 kroni; po 1 K so darovali Milka Pahor, Milka Lašič, Ana Reščič, Andrej Batistič.

Hvala vsem!

Z Vogrškega. — „Primorski list“ se je zlagal, da je šlo na tretji katoliški shod v Ljubljano iz vsake občine na Goriškem od 50—60 ljudi. Pri nas moramo to število tako popraviti, da moramo zapisati številko 6 brez ničlo, torej 54 manj jih je šlo od nas na „božjo pot“ v Ljubljano kakor piše „Prismojenci list“. Od teh 6 se jih 5 bojuje za „sveto vero“ v hlačah, ena pa v krilu. Samo to če-

dico ovnov z eno ovco je spravil skupaj nunc Berlot ter jih zapodil v Ljubljano gledat ožlindranega dohtarja Šusteršiča. Čredovodja je bil ključar Š., ker pa ta noče iti nikamor na božjo pot brez ženskega spola, mu je dal nunc eno ovco na pot, da bi se kratkočasil ž njo.

Drugi dan je šel nunc gledat za njimi v Ljubljano, da bi se morda v hotelu „Union“ ne preohjedli. Plačal je on za nje.

Iz zahodnih Brd. — Ker mi je dopadla lanska veselica v Kožbani, me je zanimalo udeležiti se tudi letošnje, ki se je vršila dne 26. avgusta t. l. Tudi letos so bile točke veporeda pohvalno izvršene. „Deklamator“, šolski mladenič, je s sposebno junaškim obrtnjem vtrjeval pomen poezije. Igra: „Luknja v namiznem prtu“ je bila skoraj preveč resna. Igra je popolnoma predstavljala sedanje razmere, ko se ljudstvo navadno prepira za — prazen nič. — Diletantinje so častno izvršile svojo nalogo; posebno Marjetka, „mlada deklica“, je s svojim mehkim jokajočim glasom napravila na gledalce močan vtis. Prizor: „Nevesta-smrt“ je bil posebno zanimiv. Ta naloga ni bila prav lahka za priprosto ljudstvo, vendar pa dobro izvršena. Strmeč sem gledal, kako so deklice energično nastopale in nevstrašno izvrševale svojo nalogo. Pa tudi petje je bilo lepo in ubrano. Od vseh odlikovala se je pesem „Naša zvezda“. Kožbanske društvo prireja res lepe veselice, ki so nam obmejnim Slovincem v ponos. Žal, da se nahajajo nekateri malozavedneži, ki nasprotujejo društvu, sami nevede zakaj. Opazil sem zavetišče istih malozavednežev pri „šteli benedeti“ po domače pri Nježi v Kožbani. V istem brlogu je bil zbran cvet podivjanosti, ter so besno skakali okoli harmonike, da bi s tem konkurirali društveni veselici. Čudno, da se dobijo taki, da ne znajo ceniti delovanja društva, ki skrbi le za narodno povzdigo obmejnih Slovincem.

Kožbanskemu društvu pa kličem: Le tako naprej! nevstrašno in pogumno delujte. Po vašem prizadevanju se je v tem kraju že mnogo razjasnilo, zadušili ste nekdanji smešni dialekt, vrgli v kot nekdanje furlansko petje, in ljudstvo je začelo spoznavati, na čegavi zemlji da je. Na svidenje pri bodoči veselici!

P —

Domače in razne novice.

Akadem. fer. društva „Adrija“ priredi 9. t. m. ob 4. pop. v Idriškem poljudni predavanji:

I. Dedinsko pravo, kupna pogodba, posojilo in poroštvo. (P. Medvešek). II. Gospodarski razvoj države s posebnim ozirom na kmečki stan.

Predavanji, kateri je priredilo akadem. fer. društvo „Adrija“ na Livku dne 2. t. m., vspeli ste nad vse pričakovanje prav dobro, kajti udeležila se jih je večina posestnikov, od katerih je treba s posebno pohvalo omeniti eno uro oddaljene zavedne Ravnjane.

Z velikim zanimanjem so sledili poslušalci posebno koristnemu predavanju o oporo-

kah, kar dokazuje, da so slična praktična predavanja najbolj umestna. Z nič manjšim zanimanjem se je poslušalo razlaganje o najvažnejših državnoopravnih pojmi. Od strani poslušalcev se je izrazila splošna želja, da bi se večkrat prirejala enaka predavanja.

Trgovsko-obrtno društvo za Goriško vabi vse gg. člane, da se udeležijo jutrišnje narodne slavnosti v Tolminu. — Zbirališče na državni železnici zjutraj ob 6. uri, odhod ob 6.20. — Gg. člani dobijo društvene znake na kolodvoru pred odhodom. Odbor.

Kolesarsko društvo „Gorica“ naznanja, da se udeležijo jutri narodna slavlja v Tolminu. Zbirališče na državnem kolodvoru ob 6. zjutraj, odhod z vlakom ob 6.20 do Sv. Lucije.

Gg. člani so naprošeni, da se udeležijo te slavnosti v kolesarski opravi in s kolesi. Prosi obilne adeležbe odbor.

Pri veselici Čitalnice v Dol. Vrtojbi dne 14. septembra bode sodelovalo razen društva „Napredek“ iz Gor. Vrtojbe tudi pevsko in tamburaško društvo „Podgora“ iz Podgore. Spored prihodnjic.

Obesil se je v Devinu v Plesovem hotelu sloveči vseučiliški profesor na Dunaju, dvorni svetnik Boltzman, star 62 let. V Devinu se je nahajal s svojo ženo in hčerami kakih 14 dni. Vsak dan se je hodil z družino kopat. Dne 5. t. m. je pa ostal še doma, ko je šla družina v kopčič, češ, da pride za njimi. Med tem časom se je obesil na oknu. Ker ga ni bilo za njimi, je šla ena izmed hčer domov pogledat; našla je visečega in mrtvega. Samomor je izvršil najbrže v hipni blaznosti. Bil je močno nevrastenichen. Truplo prepeljejo na Dunaj.

„Laški“ električni tramvaj se obeta Gorici. Vsaj tukajšnji „Corriere“ pripoveduje z nekim veseljem, da ves tramvaj bo upravljan po laško. Ker pa poznamo laško upravo toliko predobro, lahko sodimo, kako službo bo opravljal tramvaj nasproti občinstvu. „Corriere“ dela slabo reklamo za električni tramvaj; če bo tako, kakor obeta, obični tramvaj v blatu „laške“ uprave, kjer je običalo že marsikaj.

Slovenska šola v Ločniku ne da miru nekim terim hujšakem okoli „Corriera“. Najraje bi imeli seveda, da bi jo takoj zaprli ter zapodili otroke v laško šolo. V Ločniku ima ta listič dopisnika, ki se le prerad obregne ob slovensko šolo. Tako se je tudi sedaj ob otvoritvi zaletel vanjo. Je pač nekaj hujšakčev v Ločniku — drugi pa s sedanjim županom in starašinstvom vred ne nasprotujejo nič slovenski šoli ter hočejo živeti v miru s Slovenci. Zato pa: slov. šola ostane, pa če „Corriere“ še tako kokodaka nad njo.

Izpred sodnije. — Pred sodniki je stal 27-letni R. Perlovnik iz Koroške, ki si je znal pomočjo drugih pridobiti toliko denarja in kredita, da je bil odprl na Grahovem lani ob delu nove železnice prodajalno z različnim blagom. Potem je pa kmalu vse to blago prodal pod ceno ter jo popihal na Koroško. V dolgem času šele so ga našli. Obsojen je na mesec dni strogega zapora.

„Gospod bančni ravnatelj naj na moje naročilo in na fonde, naložene od mene, izplača milijon.

„Baron Danglars“.

„Eden, dva, tri, štiri, pet,“ pravi Monte Cristo. „Pet milijonov, vraga, vi ste cel Krez!“

„Tako sklepam svoje pogodbe,“ pravi Danglars.

„To je divno, zlasti, če bo ta svota izplačana v denarju, česar ne dvomim niti najmanj.“

„Bode,“ pravi Danglars.

„Lepo je imeti tak kredit; resnično, take stvari je mogoče videti le na Francoskem: pet koscev papirja, ki so vredni pet milijonov; da človek more verjeti, mora videti to na lastne oči.“

„Vi dvomite?“

„Ne.“

„Rekli ste to s čudnim naglasom... Spremite mojega komija, in prepričate se.“

„Ne,“ pravi Monte Cristo in zgane lističe, „pri moji duši, ne; stvar je prezanimiva, in sam se moram prepričati. Moj kredit pri vas je bil določen na šest milijonov, vzel sem devetsto tisoč frankov, torej mi jih ostaja še pet milijonov in sto tisoč. Vzemem si teh pet lističev, katere samo vsled vašega podpisa smatram za bone, in tu imate pobotnico za vseh šest milijonov, katere znaša najin račun. Prinesel sem jo s seboj, kajti povedati vam moram, da zelo nujno potrebujem denarja.“

In Monte Cristo vtakne lističe v žep ter z drugo roko poda bankirju svojo pobotnico.

Če bi bila pred Danglarsa udarila strela, bi ga ne bila preplašila bolj nego to.

„Kako?“ zajecja. „Kako, gospod grof? Ta denar jemljete vi? Toda ta denar je lastnina bolnišnice in ga moram izplačati še to jutro.“

„Ah,“ pravi Monte Cristo, „to je kaj drugega. Ne zahtevam baš teh pet lističev. Plačate mi pač na drug način. Vzel sem jih samo iz radovednosti, da bi lahko povsodi pripovedoval,

da mi je trdka Danglars na mestu izplačala pet milijonov, ne da bi jo prej opozoril in ne da bi me pustila čakati le pet minut; to bi vzbujalo pozornost! Tu imate svoje menice. Ponavljam vam, da mi lahko daste druge.“

In s temi besedami poda lističe Danglarsu, ki smrtno bled iztegne po njih svojo roko nalik roparski živali, ki pomoli iz kletke svoje kremlje, zahtevaje, naj ji vrnejo plen, katerega so ji vzeli.

Naenkrat zadrži roko.

Polagoma vrne smehljaj njegovim zmendenim potezam prejšnji mir.

„Naj bode!“ pravi. „Vaša pobotnica je denar.“

„O moj Bog, da, in če bi bili v Rimu, bi vam trdka Thomson in French brez vsakih okoliščin izplačala to vsoto.“

„Oprostite, gospod grof, oprostite!“

„Torej ta denar lahko obdržim?“

„Da,“ pravi Danglars in si obriše znoj, ki mu je stal na čelu v kapljah, enakih biserom, „obdržite ga!“

Monte Cristo vtakne menice v žep, in z obličja mu je čitati:

„Vraga, premislite! Če obžalujete, je še vedno čas.“

„Ne,“ pravi Danglars, „ne. Obdržite moje podpise. Določil sem sicer ta denar za bolnišnice, in mislil, da ga jim ukradem, če jim ne dam prav tega. Oprostite!“

In prisiljeno se nasmehe.

„To vam rad oproščam,“ odvrne Monte Cristo.

„Toda,“ pravi Danglars, „zdaj ostaja še sto tisoč frankov.“

„O, to je malenkost,“ pravi Monte Cristo; „agio mora znašati nekako prav toliko. Obdržite torej to vsoto, in z računom sva na čisteno.“

„Grof,“ pravi Danglars, „ali govorite resno?“

„Jaz se z bankirjem nikdar ne šalim,“ odvrne Monte Cristo skoro impertinentno.

In približa se vratom baš v hipu, ko komornik javi:

„Gospod de Boville, generalni nadzornik bolnišnic.“

„Pri moji veri,“ pravi Monte Cristo, „kakor se zdi, sem prišel ravno še o pravem času, da sem dobil vaše menice.“

Danglars prebledi drugič in se hiti posloviti od grofa.

Grof Monte Cristo se hladno pozdravi z Bovillom, ki čaka v prednji sobi, in po grofovem odhodu hitro vstopi v Danglarsov kabinet.

Na grofovem sicer tako resnem licu je ob pogledu na listnico, ki jo je držal v roki gospod nadzornik bolnišnic, zaigral smehljaj.

Pred vrati ga je čakal voz, in takoj se da odpeljati v banko.

Med tem premaga Danglars svojo zadrego, pozdravi posetnika, in na obličju se mu zopet prikaže njegov stereotipni smehljaj.

„Dober dan,“ pravi, „moj ljubi upnik, kajti prepričan sem, da prihajate kot tak.“

„Prav ste uganili, gospod baron,“ pravi gospod de Boville, „v moji osebi se vam predstavljajo bolnišnice in sirotišnice: vdove in sirote vas prihajajo po moji roki prositi miloščine pet milijonov.“

„In pravijo, da so sirote vredne pomilovanja,“ nadaljuje Danglars veselo. „Ubogi otroci!“

„Tukaj me vidite v njihovem imenu,“ pravi gospod de Boville. „Ali ste prejeli včeraj moje pismo?“

„Da.“

„Tu je moja pobotnica.“

„Moj ljubi gospod Boville,“ pravi Danglars, „vaše vdove in sirote bodo tako dobre, da počnajo še štiriindvajset ur, ker je gospod Monte Cristo, ki ste ga videli odhajati — saj ste ga videli, ali ni res?“

„Da; torej?“

„Torej ker je gospod Monte Cristo odnesel njihovih pet milijonov!“

„Kako to?“

Občni zbor „Trgovskega in obrtnega društva“ v Gorici se bo vršil dne 15. t. m. v hotelu „Pri zlatem jellenu“ ob 8. zvečer.

Dnevni red v smislu pravil § 6. Ako bi ta zbor ne bil sklepčen, se bo vršil drugi uro pozneje ne glede na število navzočih.

„Akademije“ občni zbor se vrši po pravilih meseca oktobra, zato se podaljšuje rok za odgovore na poslani poziv do konca septembra. One čitalnice, bralna in akademična društva, ki se doslej še niso odzvala pozivu, naj blagovolijo to storiti, ker je še vedno čas.

Onim gg. abiturientom, ki žele nadaljevati svoje študije na c. kr. zemljedelski visoki šoli na Dunaju, dajejo za dobo počitnic t. j. inkluзивno do 30. t. m. vsa tozadevna, natančna pojasnila sledeči gg. agronomi:

Za poljedelsko stroko: g. abs. agr. in g. Anton Podgornik — Čepovan nad Gorico; za gozdarsko stroko: g. cand. forest. Josip Vodopivec — Postojna; za kulturno stroko: g. abs. kult. ing. Alojzij Hecavar — Nova vas pri Rakeku (Notranjsko.)

Poroka. — Poročil se je g. Maks Pipan v Kobiljiglavu z gospodično Regino Abram.

Ponarejeni goldinarji. — Po Gorici krožijo zopet dobro ponarejeni goldinarji. Pozor!

Baron Ivan Appel, upokojeni general in nekdanji upravitelj Bosne in Hercegovine, se nahaja v Gradišču ob Soči pri sestri Ernestini udovi pl. Claricini-Dornpacher, v zadnjih trenutkih, tako da se pričakuje smrt uro za uro. Baron Appel ima 80 let.

Električni tramvaj v Gorici. — Goriski magistrat je sestavil pogodbo za električni tramvaj. Tridka, ki ga misli zgraditi, ima predložiti načrt v 4 mesecih. Tramvaj bo tekel od postaje južnega kolodvora po Tekališču Fr. Jos. in Jos. Verdi, po Šolski ulici, čez Travniki, po Gosposki ulici, čez Koren, ulico Korensko na Solkansko cesto; če sploh kdaj napravijo dovozno cesto na državni kolodvor, pojde tramvaj po tej do nove postaje.

Delavske hiše v Gorici — laška narodna obramba. Tukajšnji laški klerikalni list se nekaj krega z laškim „liberalnim“ listom radi konference o delavskih hišah v Gorici. Prišel je bil predavati neki laški duhovnik o delavskih hišah, magistrat mu je odbil prošnjo za predavanje v mestni dvorani. V polemiki pravi „liberalni“ list med drugim, da „Legi“ se že more prepušči mestna dvorana — laški klerikalci pa odgovarjajo, da Lega ne stori nič za Gorico v narodnem oziru, pač pa bodo delavske hiše — narodna obramba. Prav, sedaj vemo, kaj nameravajo s takimi hišami. Če pridejo nadlegovat Slovence za te hiše, pokažite jim vrata!

Martina Lutra vodijo po svetu naši katoliški dohtarji. Dr. Dermastija ga vzame včasih s seboj v Miren med oštirjarje, zadnjič ga je bil peljal na sprehod po novi železnici v Sv. Lucijo, kjer je razlagal, kaka nevarna žival je ta Martin Luther. — Dr. Breclj pa je bil peljal Martina Lutro celo v Ljubljano na katoliški shod, kjer jim je razlagal, da od tega

Martina Lutra izvirajo — anarhisti! — Kaj bi počeli ti katoliški dohtarji, če bi ne imeli Martina Lutra. — Zakaj ne popelje dr. Dermastija še Lutrove Katrice „na spas“ — saj je znano, da se ne boji ženskega spola!

„Časopisje naj piše dostojno“ — tako so rekli na katoliškem shodu v Ljubljani. Ali če pogledamo „Gorico“ ali „Primorski list“, odkar je minil katoliški shod, vidimo, da se prav nič ne brigajo za „dostojno“ in nasveto katoliškega shoda. O dostojnosti ni ne duha ne sluha, pač pa je še narasla nedostojnost. Se pač vidi, da so govorili o dostojnosti le za to, da se je ne bodo držali — vse je le šviudl pri teh „katoliških“ shodih, pa čeprav jim predsedujejo škofje!

V pokol je stopila učiteljica na tukajšnji vladnici Em. Holzinger pl. Weidich.

Vseslovenska Sokolska zveza. — V konferenci starost vseh Sokolskih zvez v Zagrebu se je sklenilo osnovati vseslovensko Sokolsko zvezo.

Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trg. društva „Merkur“. — V službo se sprejme: 1 knjigovodja, 1 kontoarist, 9 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika specerijske stroke, 3 pomočniki z. z. stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 2 pomočnika galanterijske stroke, 2 kontoristinji, 3 učenci.

Službe iščejo: 1 poslovodja, 3 kontoristi, 13 pomočnikov meš. stroke, 5 pomočnikov spec. stroke, 2 pomočnika želez. stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 3 pomočniki galanterijske stroke, 2 prodajalki, 6 kontoristinji.

V nekem hotelu na Bledu je napisano po nemško, da se tam govori nemško, francosko, ogrsko in slovensko. Slovensko torej na zadnjem mestu — dasi je deželni jezik in občina slovenska!... Kdor zaničuje se sam...

Orožne vaje na Koroškem. — Radi pomanjkanja moštva pri polku št. 7. morajo hoditi iz Primorske popolnjevati ta polk. Lani se je nam rezervistom na Koroškem slabo godilo, letos pa še bolj. Največ naših, ki pridejo k temu polku, ne zna niti besedice nemško; ker jih zasramujejo, si reveži ne upajo kupiti niti kruha. Pri tem polku je tretjina koroških Slovencev, ki pa nečje govoriti drugače nego po nemško. Ako ima kdo izmed nas kaj prositi, s prvo besedo je zavržen. — Ko pridemo na vaje, je prvi ukaz: Snaži se! Snažili smo se tako, da smo se svetili kot kozarec. Pa ne zastonj! Kadar je prišel stotnik, je bila prva beseda: Schwein, ist das alles geputzt? Čedi se in snaži, pa če tudi nimaš vinarja za čedilo.

Koliko smo trpeli lakote, žeje, vročine, to se ne da popisati. Upreženi smo bili y jarme kakor volovi ter smo vlačili topove čez planine po grdi poti pokonci gor, kakor da bi iz pekla vlekli zagrešene duše. Na vrh planin smo mislili, da se oddahnemo, ter dobimo kaj jesti. Pa nič. Kar navzdol, z dolgimi vrvmi smo morali sedaj nazaj vleči, kot da bi kakšno denarnico ukradli. Od 4. ure zjutraj do 7. zvečer smo bili brez jedi in pijače. Ko smo prišli v Hüttenberg, se je reklo: dva dni počitka — ali kak počitek je to, ko se mora snažiti in čediti, da

smo delali še huje. Zadnje dni je bila huda vročina. Ljudje so kar capali po tleh. Ko je neki vojak zajel iz posode, katero so dali dobri ljudje, ga je naručil stotnik: Proklete krave hudčeve...

Če ima biti še kdo poklican k temu polku, naj vložijo prošnjo po županstvu, da bi bil poslan kam drugam. Rezervist.

Z manevrov na Notranjskem. — Poroča se, da je neki stotnik pri lovcih na manevrih na Notranjskem, menda pri onih, ki so prišli iz Trsta, zmerjal slovenske vojake celo z.... „Windische Hunde“. To je pač prehudo. Naš narod daje najboljše vojake, v primeru z drugimi narodi jih dajamo jako veliko — zato pa se drzne častnik kričati nad slovenskimi vojaki: Windische Hunde! Prvič je zmerjanje „hund“ jako nizko, pa znatilno za omiko v naši armadi, drugič pa je razžaljenje „windisch“ narodnostno razžaljenje. Zato ker je Slovenec pretil že toliko krvi na bojiščih za Avstrijo, mu ta Avstrija postavlja za častnike ljudi, ki ga zmerjajo s psokami „Windischer Hund“.

Kadar bo treba zopet kje prelivati kri „za domovino“, bo pa zopet v prvi vrsti klican — „Windischer Hund“. Kdaj bo konec tem razmeram? Kadar ljudstvo prešine pravi duh!

Zdravniška pomoč pri vojakih kakor znano, ni dosti vredna. Ali temu niso krivi zdravniki, pač pa okoliščina, da dobi vojaški zdravnik za cel bataljon komaj 20 K na leto. S tem naj kupi zdravila ter zdravi vojake! Zdravi jih več tako: da sme brez turnistra marširati, pa če jih je preveč, dobi „nos“; če jih je preveč „marod“, pa zopet dobi „nos“ zdravnik. Taka je vojaška zdravniška služba. Nekdo.

Dalekosežna razsodba kasacijske sodnje. — Senat kasacijske sodnje je izrekel, da more državni pravdnik predlagati eventualna vprašanja porotnikom tudi še potem, ko so že zanikali glavna vprašanja ter op. o. obtoženca. Po tej razsodbi bodo lahko drž. pravdniki stavili porotnikom vedno le glavna vprašanja, in šele potem, ako ta zanikajo, eventualna vprašanja.

Bratno in pevsko društvo „Ipava“ v Mirnu pod Gradom priredi veliko veselico dne 9. septembra 1906. na dvorišču gospoda M. Faganela. Vspored: 1. Parma: „Mladi vojaki“, godba. 2. Ferjancić: „Sijaj solnce“, možki zbor. 3. Parma: „Pozdrav gorenjski“, godba. 4. Davorin Jenko: „Na tujih tleh“, ženski dvospev s spremljevanjem orkestra. 5. Smetana: Sekret in finale iz „Prodane neveste“, godba. 6. Davorin Jenko: „Na morju“, možki zbor. 7. Muhvič: „Hrvatsko-slovenski potpourri“, godba. 8. P. H. Sattner: „Na planini“, mešan zbor družstva „Miren“. 9. Noli: „Gluh mora biti“, burka v enem dejanju. Po veselici ples. Začetek točno ob 3. uri in pol pop. Sodeluje vojaška godba c. kr. pešp. št. 47. iz Gorice. Vstopnina k veselici 40 vin., sedeži I. vrste 2 K, II. vrste 1 K, III. vrste 60 vin. — Vsak plesni komad 20 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Franciskani v dimu. — Nekdaj je bilo tako idilično na Kostanjevici v Gorici. Lepa lega,

fin, čist zrak, kaksen razgled — sedaj pa puha pred Kostanjevico na Blanci železniški stroj, in „krivoverci“ so celo prevrtali kostanjeviski hribček ter napravili skozi njega tunel. Dim puha po obsežni planjavi, in ta dim se dviga ter vsako toliko časa zastre kostanjeviski samostan z meglo neprijetnega dima. Cel samostan je kakor v oblaku, in patrom še nosljati ni treba, saj imajo že dosti „tobaka“ od dima. Nevarnost, da se tobak za nosljanje podraži. — Oblak dima s kolodvora zanese veter potem nad mesto, kjer gotovo ne pomaga k čiščenju zraka.

Šolske knjige pošiljamo le proti plačilu naprej ali s povzetjem. Tako smo naznanili tudi v okrožnicah. — Mi moramo šteti več tisočakov za knjige naprej, dobiček je majhen — in zato se ne moramo postavljati v nevarnost, da knjige razpošljemo, denar pa pozneje le s težavo izterjamo.

Knjigarna A. Gabršček.

O higijeni so tudi govorili na katoliškem shodu v Ljubljani. Zanimiv predmet, vsega uvaževanja vreden. Nikdar ni dosti govora o higijeni. Ali govorili naj bi bili tudi o higijeni v cerkvi! Umazana voda, polna bakterij, s katero se ljudje pokrivajo, poljubujejo lesenega Kristusa, joj, kako daleč proč je vse to od higijene. In v romarskih cerkvah, lurska voda itd. — to je antihigijenični rečij pri cerkvi, da je groza. Na potrebo higijene v cerkvi pa so na katoliškem shodu popolnoma pozabili.

Izgubljen. — Nekdo je izgubil koncem aprila t. l. na potu iz Gorice do Ajševce 10C K. Mož je poizvedoval že na vse strani po tem denarju, ali ga ni še dobil; kdor ga je našel, naj se oglasi pri nas, kjer izve naslov onega, ki je izgubil.

Najdeno uro prodala. — 13 letni Ivan Štrukelj iz Šempaske občine je našel v Gorici srebrno remontoir-uro, katero sta z materjo prodala pri urarju Hieckju za 6 K. Ura je že vrnjena onemu, ki jo je izgubil, dečka čaka pa še zaslužena kazen.

Odprti lokarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Kürner, v nedeljo popoldne pa lekarni Gironcoli-Gliubich.

Ponočna služba v lekarnah. — V noči od soboto na nedeljo je ponočna služba v lekarnah Cristofoletti-Kürner; v času od 9. do 16. t. m. pa v lekarnah Gironcoli-Gliubich.

Napad na Sokole na Reki.

Dne 4. t. m. zvečer ob 10. uri so dospeli na Reko češki in dalmatinski Sokoli. Velikanska množica Hrvatov z Reke, Sušaka in okolice jih je pričakovala na kolodvoru ter pozdravila najživahneje. Sokolov je bilo nad 700. Sokoli z množico krenejo na Corso Deak na poti proti parobrodu. Tako je korakala množica, prepevaje in z vsklici. Sokolom je bilo prepovedano razviti zastavo in marširati korporativno. Šli so torej pomešani med množico. Kar so se začeli kriki od strani Lahov. Lahi lažejo, da se je klicalo proti Madjarom.

„Grof je imel po tvrdki Thomson in French v Rimu pri meni neomejen kredit. Prišel je in hotel pet milijonov naenkrat: dal sem mu bon na banko, ker so tam naloženi moji fondi; in lahko si mislite, da bi moralo biti gospodu bančnemu ravnatelju jako neprijetno in neprilično, če bi zahteval od njega v enem dnevu deset milijonov. V čveh dneh,“ pristavi smehljaje, „sem na razpolago.“

„Ah,“ reče gospod de Boville z izrazom popolne neverjetnosti, „pet milijonov temu gospodu, ki je pravkar odšel in me pozdravil, kakor da se pozna?“

„Morda vas pozna, ne da bi ga vi poznali. Gospod Monte Cristo pozna ves svet.“

„Pet milijonov!“

„Tukaj je pobotnica. Storite kakor sveti Tomaž: pogledjte in dotaknite se.“

Gospod de Boville vzame papir, ki mu ga da Danglars, in čita:

„Pri moji veri, res je!“ pravi, ko konča.

„Ali poznate tvrdko Thomson in French?“

„Da,“ pravi gospod de Boville; „nekoč mi je izplačala dvesto tisoč frankov, toda od onega časa nisem slišal o nji ničesar več.“

„To je ena najtrdnjših tvrdk v Evropi,“ pravi Danglars in malomarno položi pobotnico na pisalno mizo.

„In on je imel pri vas pet milijonov? Ah, ta Monte Cristo mora biti kak nabob!“

„Pri moji veri, ne vem, kaj je, toda imel je tri neomejena kreditna pisma: eno za me, drugo za Rothschilda, tretje za Laffitta. In kakor vidite,“ pristavi Danglars malomarno, „si je izbral mene ter mi dal kot agio sto tisoč frankov.“

Gospod de Boville se čudi bolj in bolj.

„V tem slučaju ga moram obiskati,“ pravi, „da dobim od njega kako podporo za naše zavode.“

„To je krasno; sicer mu pa povem, kakšen vzgled sta dala gospa Morcerfova in njen sin.“

„Kakšen vzgled?“

„Vse svoje premoženje sta darovala bolnišnicam in sirotišnicam.“

„Katero premoženje?“

„Premoženje umrlega generala Morcerfa.“

„Od česa namerava živeti?“

„Mat odide na deželo, in sin vstopi v službo.“

„Ah, ah,“ pravi Danglars, „kako sta tankovestna!“

„Včeraj sem vknjižil tozadevne akte.“

„In koliko sta imela?“

„O, ne baš mnogo; dvanajst do trinajst sto tisoč frankov. Toda vrniva se k svojim milijonom.“

„Z veseljem,“ pravi Danglars kar mogoče neprisljieno.

„Ali se vam glede tega denarja zelo mudi?“

„Gotovo; jutri se imajo pregledati naše blagajne.“

„Jutri! Zakaj mi tega niste povedali takoj? Toda to je še celo stoletje, do jutri! In ob kateri uri potrebujete denar?“

„Ob dveh.“

„Pošljite ponj opoldne,“ pravi Danglars s svojim smehljajem.

Gospod de Boville ne odgovori ničesar in samo pokima z glavo v znamenje, da se strinja.

„Toda čakajte,“ pravi Danglars; „lahko storite še nekaj boljšega.“

„Kaj naj storim?“

„Pobotnica gospoda Monte Crista je vredna prav toliko kakor denar; pojdite z njo k Rothschildu ali Laffittu; vsak vam na mestu izplača denar.“

„Dasi se glasi na Rim?“

„Gotovo. K večjemu vam odtegne pet do šest tisoč frankov.“

Nadzornik stopi korak nazaj.

„Pri moji časti, ne; v tem slučaju raje čakam do jutri. Kaj si vendar mislite!“

„Oprostite,“ pravi Danglars s precejšnjo nesramnostjo, „trenotek sem mislil, da imate pokriti majhen deficit.“

„Ah,“ pravi nadzornik.

„Čujte, to se pač dogaja, in v tem slučaju človek rad nekaj žrtvuje.“

„Hvala Bogu, pri meni se to ni zgodilo,“ pravi gospod de Boville.

„Torej jutri, ali ni res, ljubi gospod?“

„Da jutri; toda gotovo.“

„Torej pošljite jutri opoldne.“

„P-idem sam.“

„Tem boljše, ker vas bom imel čast videti.“

Stisneta si roke.

„Oprostite,“ pravi gospod de Boville, „ali se ne udeležite pogreba uboge gospice Villefortove, ki sem ga srečal na boulevardu?“

„Ne,“ pravi bankir, „preveč me je osmešila zadeva z Benedettom, in sramujem se.“

„Bah, to ni prav; saj vendar to ni vaša krivda!“

„Veste, moj ljubi gospod, če ima človek neomadeževano ime kakor jaz, je občutljiv.“

„A lahko ste prepričani, da je poln sožalja za vas ves svet, in zlasti še sožalja za vašo gospico hčerko.“

„Uboga Evgenija,“ pravi Danglars z globokim vzdihom. „Saj veste, da se posveti cerkvi, gospod?“

„Ne.“

„Ah, žalibog je to le prerisnično. Drugi dan po onem dogodku je odpotovala z neko nuno, svojo prijateljico, da se zateče v kak samostan na Laškem ali Španskem.“

„O, to je strašno!“

In z izrazi sožalja se gospod de Boville poslovi od žalostnega očeta.

Klicalo se je Sokolom, Dalmaciji ter reškim Hrvatom, provociran ni bil nikdo. Pri Žabici je začelo padati na Sokole kamenje iz laških rok. Neki Sokol je bil ranjen na glavi ter odveden v lekarno.

Čim dlje je šla množica, tim večje je bilo izzivanje Lahov. V ulici Aleksandrina so metali na Sokole iz oken voda in gnjusobo, s ceste je letalo na nje kamenje. Mase je to ogorčilo. Nekdo je nosil hrvatsko zastavico. Policija jo je hotela vzeti. Branili so zastavico. Jakob Supilo, brat urednika reškega „Novega lista“, je bil ranjen pri tem. Policaji so ga udarili trikrat s sabljo. Prenesli so ga v bolnišnico.

Iz kavarn „Evropa“ so metali na množico kozarce ter kar jim je sploh prišlo pod roke. Hrvatje so udrli na to v kavarno ter vse pobili. Ranjena sta bila dva človeka, ko je policija preganjala Hrvate. Na Adamičevem molu je bila množica zopet napadena. Čul se je strel iz revolverja. Sokoli so se ukrcali na parobrod. Tri so bili aretirani. Prišlo je tudi vojaštvo.

Lahi so se razpili proti Hrvatom. Pred Čitalnico so razbili gostilno pri Tirolcu; potem so napadli uredništvo „Novega lista“, ali tam so jim zaprli težka železna vrata. Vojštvo in policija sta blokirala uredništvo.

50 ranjencev je iskalo pomoči na zdravniški postaji. Tri osebe so težko ranjene, leže v bolnišnici. Aretovala je policija 5 Sokolov in 10 Rečanov. Dva Sokola s Sušaka so pretepli na Corsu. Morala sta v bolnišnico.

Pišejo nam z Reke, da se tam govori, da je ranjenih 60, ker se jih mnogo skrilo; uradno so konstatirali tisti dan 37 ranjenih oseb.

Že opoldne so bili pokupili vse piščalke po štacunah ogrski dijaki v svrhu večerne demonstracije.

V kavarni Evropa je škoda 6000 K. V tej kavarni so nekega Sokola napadli nastranišču ter ga hudo ranili, da so ga morali peljati v bolnišnico.

Laška surovost se je kazala zepet v vsej luči!

Lahi so divjali še naprej po Reki po odhodu Sokolov. Kar so mogli Hrvatov razbiti, so razbili; pa tudi pokradli so, kar jim je prišlo pod prste. Vse polno bojev je bilo. Nad 80 ranjenih se je oglasilo na zdravniški postaji; med ranjenimi je kakih 60 Lahov.

Prišlo je do izgrede tudi na Sušaku. Laška nesramnost je vzbudila drugače mirne ljudi, da so se dvignili proti Lahom.

Kakor se vidi, so Lahi prav organizirali napad na Hrvate toliko v Zadru na poti v Zagreb, kolikor sedaj na Reki. Ves narodni fanatizem Lahov je izbruhnil na dan — ali ta fanatizem se bo še bitko maščeval.

Lahi so napadli na Reki neko kavarno, potem pa trgovine ter razbili nekaj izložb.

Na Sušaku je prišlo do hudega odpora. Cela četa oboroženih Lahov in Madjarov je hotela na Sušak, pa je orožništvo zabranilo. Laški listi poročajo o Sušaku strašne, pretirane reči, da so tamošnji Hrvatje napadli Lahe, zlasti one iz kraljestva, jim razbili prodajalne, poročajo o napadu na vilo reškega župana, in pravijo, da so ga hoteli umoriti!

Po Reki je postavljeno vojaštvo. Demonstracije se ponavljajo.

Laški listi kritijo o barbarstvu, in nemški jim pomagajo. Toda kdo je izzival? Najnesramnejše so napadle laške zaderske barabe hrvatske Sokole, napadle so jih brez vsakega vzroka, le iz narodnega sovraštva. Hrvatje so bili mirni na Reki, šli so le na parnik, ali zopet so bili tu Lahi v družbi z Madjari, ki so napadli Hrvate. Napad je bil organiziran, že naprej pripravljen. Tu ni nobene izgovora. In sedaj ko so se vračali Hrvatje v Dalmacijo, so bili v Zadru izzivalci zopet Lahi!

Kdor pa izziva, naj bo pripravljen tudi na odgovor! In pravi odgovor šele pride.

Razgled po svetu.

Odsek za volilno reformo se snide 12. t. m. ter začne razpravljati o razdelitvi okrajev na Češkem.

Čehi hočejo pri tej priliki poskusiti, da spremenijo sklep glede števila čeških in nemških mandstov. Vlada se tega boji, ker tak poskus bi utegnil postaviti v nevarnost celo reformo.

Cesar v Dalmaciji. — Cesar odpotuje 11. t. m. v Pulj. V Divači ga pozdravijo načelniki oblastni. Od Divače do Pulja bo spremljal

cesarja namestnik princ Hohenzoln. V Pulj dospe dvorni vlak opoldne.

S Sokolskega zleta v Zagrebu. — Ko je v nedeljo starosta poljskih Sokolov izročil častni dar Poljakov Hrvatom in ko se mu je zahvalil podstarosta hrvatske sokolske zveze, so pohiteli hrvatski Sokoli med Poljake, jih dvignili na ramena, zložili se v vrste in jih odnesli z vežbališča. Glasba je svirala poljsko himno, a hrvatski Sokoli so zopet prinesli Poljake na vežbališča. Ti poslednji so zapeli svojo himno, Sokoli so sneli čepice in v oduševljenju nesli Poljake okolo vsega vežbališča v razstavo. Ko so spustili Poljake z ramen, so se objeli in poljubili vsi in v objemu pevaje odšli v sokolsko zgradbo. Vsakomur so žarele oči od oduševljenja, a mnogokomu so tekle solze. To je bil triumf slovanske solidarnosti in največkratnejši prizor vsega zleta in ostane ta dogodek globoko vpisan v srcu vsakega Sokola.

Slovo od Čehov na kolodvoru je bilo tudi ganljivo prisrčno. Pred odhodom vlaka se je razvila v restavraciji zabava, na kateri je zlavni pisec Gjalski nazdravil Čehom. Nekateri navzoči so dvignili praškega župana dr. Groša na ramena, a občinstvo ga je viharo pozdravljalo. Oba župana sta se objela in poljubila. Več odličnih Čehov — med njimi dr. Podlipny — so se odpeljali proti Reki. Te je pozdravil dr. Hofer, ki je slavil posebno Podlipnega. Govornik je tolmačil slovanske barve: rdeča barva je barva močne sokolski krvi, modra je podoba vedrega in poštenega slovanskega pogleda, a belo je znak dobrotosti in miline. Ali glede te miline naj se nikdo ne vara. Mi znamo biti krotka jagnjeta, ali znamo postati tudi silni levi proti njemu, ki se je dotaknil nas in naših slovanskih svetinj. To bodo silni levi jednorepi in dvorepi. Te dvorepe lepe, predstavljatelj slavne češkega Sokolstva, pozdravlja, na čelu jim dr. Schreinerja, voditelja čeških Sokolov. Dr. Podlipny je odgovoril, da ne more drugače, nego da ljubi vse Slovane, ko ga že samo njegovo ime spominja na lipo, na ta simbol vsega Slovstva. Potem pa se je izvršil pretresljiv prizor, ob katerem se navzoči niso mogli vzdržati solz: dr. Podlipny je dvignil hčerko in sinka dr. Hoferja, došla s svojo materjo, pritisnil na svoja prsa ter jima v solzah in poljubovaje ju stavljal na dušo, naj ostaneta zvesta svojemu narodu!

Ulom v Trstu. — Tatovi so ulomili v stanovanje g. A. Gorjupa v ulici Fabio Severo. Ukradli so zlato verižico in druge reči v vrednosti 124 K.

Poštnemu oficijalu Ribardu d' Alessandro so ukradli 3 odeje in 2 preprogi v vrednosti 72 kron.

Elegantno oblečen žepni tat je ukradel v Trstu na cesti Mateju Persico iz žepa denarnico s 22 K.

Klerikalna surovost. — Hlapec svakinje ljubljanskega škofa je umoril svojo ljubico, ko jo je spravil preje v nesrečo. Ženska je bila stara 40 let, hlapec pa 23. Žrtev hlapčeve surovosti se gotovo vsakemu zasmili v srce. Ne pa tako klerikalcem v Ljubljani. Ti odobravajo hlapčev umor! Tako je neki najvernejši „Slovenec“ pristaš rekel o umoru: „Prav je, da jo je, saj je bila že stara škatlja“, njegova hči, istotako fanatična klerikalka, je pa dejala: „Ako je ni mislil vzeti, je prav, da jo je umoril, je vsaj vsega konec“. Tako podivja tisti, kdor bere „Slovenca“! — Nesrečna dekla se piše Neža Mlakar, morilec pa Alojzij Župevec.

Ubij vojak v Zadru. — Pred kratkim so napadli Lahi v Zadru 4 vojake. Jeden izmed teh je bil ranjen nevarno. Prenesi so ga bili v bolnišnico. Ta vojak je na to umrl. Radi tega je po celi deželi nepopisno ogorčenje proti Lahom.

500 vojakov je zadela solnčarica za časa vojaških vaj 14. arm. zbora v Hegavu. Dva sta takoj umrla.

Mednarodno razstavo konj so otvorili v Milanu. Udeležuje se je tudi Avstro-Ogrska.

Bitka na Kubi. — Poroča se o veliki bitki pri Cienfuegosu med vladnimi četami in ustaši. Bitka je trajala baje dva dni.

Suša in letina na Ogrskem. — Iz Budimpešte poročajo, da je na Ogrskem velika suša, in da se bo valed tega pridelalo milijon in pol kvintalov krompirja manj, nego se je računalo. Tudi grozdje trpi vsled velike suše.

Novo japonske trdnjave. — Japonci namestavljajo sezidati na obrežju Koreje dvoje pomorskih trdnjav in sicer Port Lazareff in Chin-Hai.

Turčija v zadnjem času nekam pridno pomnožuje svoje vojaštvo v Evropi ter se prekrbuje z orožjem in municijo. Pa vendar ne misli na vojno.

Česko-ogrsko zblíževanje. — V znamenju zblíževanja med Čehi in Ogri se je ustanovila v Budimpešti in Pragi ogrsko-češka kmetijska in trgovinska zadruga. Namen je gospodarsko zblíževanje obeh narodov.

Morje črnila. — V dobi papirja, ko vse stavlja svoje misli na papir, ljudje niti ne slutijo, da se potroša na leto celo morje črnila. Samo Paris je teh dni naročil za občinske šole 80.000 litrov črnila. Paris ima 387 občinskih šol, ki jih obiskuje 160.000 otrok, tako da na enega otroka odpade pol litra črnila.

Civilni zakon na Španskem. — Španski kralj Alfonz je podpisal dekret, s katerim se uvede za Španijo obvezna civilna oporoka.

K slovanskemu častniškemu sestanku v Ogrskem Gradišču se je prijavilo 70 častnikarjev.

Rabeljsko jezero je radi suše in radi preštevilnega odvajanja upadlo za tri metre, tako da se gre lahko na mali otok peš.

Samoumor deklice. — Iz Celovca se poroča: 22-letna Ana Stossier, hčerka mesarjeva, se je včeraj ustrelila z lovsko puško svojega očeta. Sprožila je vsebino obeh cevi sebi v

glavo, katero ji je popolnoma razneslo. — Vzrok samoumora so odnosaji deklice do nekega poročnika.

Oficijalni komuniké ruske vlade določa, da vlada liberalne reforme poizkusi uvesti, da pa nastopi proti revolucionarnim poizkusom. Nekateri omejitve za žide so odpravljene. Posamezne province dobe obsežno samoupravo. Poljaki in baltiške province institucijo zemstev. Policijske in druge javne zadeve se na novo urede.

Pozor! Samo Tempeljev in Styria-vrelec sta postavila zavarovana kisl studenca! Vse druge izdelke, kateri ne nosijo znamenja „Tempeljev“-vrelec ali „Styria“-vrelec ter se nahajajo kot ponarejeni v trgovinah, naj se ne sprejema.

Oskrbništvo Rogaških vrelec.

Meblovana soba
(pripravna za dva dijaka)

se oddá v najem

= bodisi s hrano ali brez. =

Naslov pové upravništvo.

„Narodni kolek“ koleke, poštne znamke in vse poštne vrednostnice prodaja
Knjigarna A. Gabršček.

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev. — Nabožne slike slovečih slikarjev. — francoske, angleške in ameriške gravure velike umetniške vrednosti v okvirjih po želji odjemnikov.

Razstava slik v TRGOVSKEM DOMU.

Knjigarna in trgovina z umetninami

A. Gabršček v Gorici.

„Goriška Tiskarna“ priporoča vizitke

Svaljični papirčki — papirčki za cigarete.

Enak „ABADIE“ ali „GRIFFON“
v korist družbe sv. „Cirila in Metoda“.

(Zaloga za Goriško.)

Dalje: Abadie, Griffon, Aida, Aristocratique, Regal itd. itd.

Svaljični omotčki (Hülsen) z ustniki vseh vrst, ruski higijenični itd. itd.

Papirnate cevke za smotke in smotčice itd. itd.

Prekupci in tobakarnarji izdaten popust.

Razglednice za tobakarne.

Knjigarna in trgovina

A. Gabršček,

v „Trgovskem domu“ in v Gosposki ulici št. 7.

Dve šolski učenki
sprejmeta na hrano in stanovanje.
a željo je tudi na razpolago klavir.
aslov pové upravništvo »SOČE«.

Sprejme se
stanovanje in hrano 1 ali 3 učence.
Kje, pové upravništvo.

Solnčniki
v največji izbiri po vsaki ceni
so ravnokar dospeli.
J. ZORNIK — GORICA
Gosposka ulica 10.

Največja izbira modercev
vedno zadnje novosti idealnih krojev,
samo pri
J. ZORNIK — GORICA
Gosposka ulica 10.

Krasni okraski za
spomladne in letne obleke
so vže začeli dobajati.
J. ZORNIK — GORICA
Gosposka ulica 10.

Meblovana soba
se oddá v najem bodisi
s hrano ali brez.
Naslov pové upravništvo.

Od vi-okega e. kr. namešt-
stva dovoljeni zasebni trgov-
ski tečaji in šola za pisalni
stroj državno izprašanega uč-
telja trgovskih šol

Karol Štefan Keller
Gradec, Bü gergasse št. 14.
Dobri vspehi. Brezplačno posredovanje
za službe.

Nad 20 pisalnih strojev.
Vsporedi zastoj in franko.

Nemški poučni jezik.

Anton Potatzky v Gorici.
Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.
Najbolje kupavališče vrnorokov in drobnega
blaga ter tkanin, pranje in alij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadike in popotnike.
Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in šoljarje.

Svetlinjce. — Rožni vencl. — Mašne
knjižice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:
Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
vrošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-8

Dobra gospodinja
sprejme dijake na stanovanje in hrano
po nizki ceni. poleg tega se dobiva in-
strukcijo sedmošolca.
Več se izve v ulici Codelli št. 10.

Hennebergova svila le direktno od mene!
Crna, bela in barvana
od 60. kr. do gld. 11'35 meter za bluze in
obleke. Franko in carine prosto na dom.
Bogata vzorna zbirka z obratno pošto. Tovarna
svile Henneberg v Curihu. (1)

Božjast.
Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih
nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico.
o teh boleznih. Dobiva se zastoj in
franke v priv. Schwannen - Apoteke,
Frankfurt a. M.
Ceniki zahtevano brezplačno.

Išče se
1 podkovača in 1 kolarja
Ponudbe na: **Odorico Cerolci — Piran.**

KAROL DRAŠČIK
v Gorici na Koru v (lastni hiši)
izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.
Prodaja različna **finá vina in likerje** na drobno ali v originalnih butelkah.
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Prostovoljna prodaja.
Na prodaj je zaradi preselitve
velika hiša na Jesenicah
Hiša stoji zraven novega kolodvora. Pri hiši je hlev,
vodnjak in 2 vrta za zelenjavo in tudi vse občinske pravice. V hiši
se izvršujeta sedaj 2 obrta in sicer: izvrstno uspevajoča moderno
opravljena pekarna in prodaja delikates.
Natančne pogoje pove dr. I. Vilfan, odvetnik v Radovljici.

Stara tvrdka pri kateri se stalni
odjemalci poslužujejo že nad 30 let!
Druge reklame ne potrebuje
moja krojaška
delavnica in trgovina z
gotovimi oblekami.
Vabim cenj. g. naročnike,
da si ogledajo vsak čas
v moji trgovini te dneve
dospelo
spomladansko in
letno blago.
Anton Krušič,
krojaški mojster in trgovec
v Gorici
tek. Frana Josipa 35 — tek Josipa Verdi 33.

Hamburg-Amerika
Linie
Vožnja traja
dni 6 dni
iz Ljubljane
za najnovjši leta 1905 in 06 zprajenimi velikanskimi parniki
»Amerika« 24.000 ton »Victoria« 25.000 ton
»Kaiserin Augusta« 26.000 ton
»Kaiserin Augusta« 26.000 ton
Pojasnila daje zastopnik
Fr. Seunig,
Ljubljana Kolodvorske ulice št. 28
Četudi iz Ljubljane vsake ponedeljek, torek in četrtek v trodu.

Postavno zavarovano.
Vsako ponarejanje in ponatis je
kaznjiv.
Jedino pristen je
THIERRY-jev
balzam
z znamko zelena nuna.
Najstareje in neoprekoslivo sredstvo proti motenju
prebave, želodčnim krčom, koliki, katarju, prsnim
boleznim, influenci itd. itd. Cena: 12 malih ali 6 dvoj-
natih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s pa-
tentov. zamaškom K 5 poštine prosto.
THIERRY-jevo Centifolijno mazilo
znano kot neoprekoslivo sredstvo proti zastarelim ra-
nam, vnetjem, poskodbam, oteklinam vseh vrst. Cena:
2 lončka K 3'60 poštine prosto se razpošilja proti
povzetju ali predplačilu zneska. Lekarnar A. THIERRY
v Pregradi pri Rogatu-Slatini. Brošura s tisočimi
originalnimi zahvalami je na razpolago zastoj in
poštine prosto.
Dobiva se skoraj v vseh večjih lekarnah in
mirotilnicah.

V zdravstvenem oziru je
**ROGAŠKI „TEMPEL - VRE-
LEC“** gotovo najboljša hla-
dilna pijača.

Odlikovana pekarija in sladčičarna
KAROL DRAŠČIK
v Gorici na Koru v (lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.
Prodaja različna **finá vina in likerje** na drobno ali v originalnih butelkah.
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Prostovoljna prodaja.
Na prodaj je zaradi preselitve
velika hiša na Jesenicah
Hiša stoji zraven novega kolodvora. Pri hiši je hlev,
vodnjak in 2 vrta za zelenjavo in tudi vse občinske pravice. V hiši
se izvršujeta sedaj 2 obrta in sicer: izvrstno uspevajoča moderno
opravljena pekarna in prodaja delikates.
Natančne pogoje pove dr. I. Vilfan, odvetnik v Radovljici.

Stara tvrdka pri kateri se stalni
odjemalci poslužujejo že nad 30 let!
Druge reklame ne potrebuje
moja krojaška
delavnica in trgovina z
gotovimi oblekami.
Vabim cenj. g. naročnike,
da si ogledajo vsak čas
v moji trgovini te dneve
dospelo
spomladansko in
letno blago.
Anton Krušič,
krojaški mojster in trgovec
v Gorici
tek. Frana Josipa 35 — tek Josipa Verdi 33.

Gorica • Gorica
Hôtel
„pri zlatem jelenu“
v trgovskem središču nasproti
nadškofijski palači. — Sobe za
prenočišča po zmernih cenah. —
Velik jedilni salon, poleg stekleni
salon s teraso. — V poletnem
času prijeten vrt z verando. —
Sobe za klube, društva, za skle-
njene družbe. — Izborna kuhinja.
Domača in ptuja vina. Izvirno
pilzensko »prazdroj«-pivo.

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
trg Koranj št. 11.

Ne čitati
samo, ampak tudi skusiti se mora
Steckenpferd lilijno mlečnato mlo
Bergmann & Co. Dresden in Dečin ob Labi
prej Bergmannovo lilijno mlečnato
milo (znamka 2 hribovca) za dosego
nežne polti in odstranitev peg.
Prodaja komad a 80 vin.
= **JOSIP ZORNIK V GORICI.** =

CHRISTOFLE
Namizna orodja in posodja
vseh vrst.
Priznana težko posrebrljena
najlepše forme.
kompletne kasete namiz-
nega orodja, posodja za
omako, kavo, čaj, na-
mizni podstavki, umetni
izdelki.
Jedino nadomestilo
pravega srebra.
Posebni izdelki za hotele, restavracije
in kavarne, kakor tudi pensijone, respo-
dinstvo itd.
C. kr. dvorni založniki
Christofle & Co. — Dunaj
I. Opernring 5 (Heinrichshof).
— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki
posebno tovarniško znamko in ime Christofle.

Beljakovinasta voda ob driski ne doseže smotra, da bi dovedla otroku laško prebavno živilo, ker obolelo črevo beljakovine po večini ne sprejme,
ampak jo nespremenjeno odvede iz trupa, med tem ko neznatni v črevesu spremenjeni del preustroje bolezenske kali v peptone, ki niso za otrokovo pro-
hrano nič več za rabo, ampak nasprotno še celo bolezenskim kalem dajo ugodno podlago. Boljšo prehrano pa nudi Kufeke-jeva moka za otroke — kuhana
na vodi — ker njena rastlinska beljakovina da je bolezenskim kalem slaba tla in ker jo prav kakor rudninske snovi celo obolelo črevo lahko vsrka, ker
je redilna, osobito, ker se v Kufeke-jevi moki za otroke obsežena živila dovedejo truplu v istem razmerju, kakor z materinim mlekom.

„Ottoman-ov“

papirja za cigarete
in
cigaretne cevke.

se sam hvali ter ne rabi nikake reklame.

II.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo najstarejšo firmo

Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

F. Podberšič,

avtoriz. kamnoseški mojster, Gorica, Tržaška ulica št. 17.

— Priporoča —

slavnemu občinstvu za bližajoči se vseh vernih duš dan

svojo bogato zalogo

različnih nagrobnih spomenikov, bodisi priprostih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

V zalogi ima tudi razne kamenite plošče, umivalnike za kuhinje, žlebe itd. itd.

Sprejema in izdeluje vsakovrstna kamnoseška in v strgarsko stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 28. nov. 1902 se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadrugnikom na vknjižbo po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1905: Zadrugnikov 1790 z 5917 deleži v znesku 108.852 kron. — Hranilne vloge: 1.593.128.33. — Posojila: 1.599.647.39. — Reservni zaklad: 79.082.62. — Vrednost hiš: 112.328.—

ŽELODČNE KAPLJICE

(z varstveno znamko sv. Marka)

500 let je stara lekarna, kjer se izdelujejo želodčne kapljice (preje kapljice sv. Marka) po preskušanem zdravniškem receptu. Te želodčne kapljice so izdelane po receptu, ki sem ga dobil na razpolago od nekega zdravnika in delujejo izvrstno na ohranjenju trajne prebavljivosti, zaprtju in slabem teku. Izpisek iz

Varstvena znamka.

nega zdravja. Kajti dokazalo se je, da so nervoznost, bledica, nespanje, migrena, glavobol vedno posledice slabega prebavljanja, kar povzroči tudi pomanjkljivo tvoritev krvi. Želodčne kapljice delujejo izvrstno pri prehlajenju želodca, in želodčni šibkosti, pri slabem zahvalnih pisem ki se mi

Z Vašimi želodčnimi kapljicami, ki so ozdravile mojo hčer njene dolgotrajne bledice, sem prav zadovoljen. Prosim pošljite mi za K 8 še 2 ducata. S spoštovanjem HENRIK KUBRICHT, okrajni sodnik v Radenburgu.

Vaše želodčne kapljice so čudovito pomagale moji ženi proti njeni želodčni bolezni. Pošljite takoj še 12 steklenic.

S spoštovanjem JOSIP SCHNEIDER, hišni posestnik Dunaj, Wiener Hauptstrasse.

Želodčne kapljice se razpošiljajo: 1 ducat po K 4.—, 3 ducata po K 12.—, 5 ducatov po K 17.—

poštne prosto, proti predplačilu ali po poštnem povzetju. Edina zaloga in lekarna Zagreb, Markov trg št. 5 tik cerkve sv. Marka.

Trgovce s perutnino in jajci

za velike in male pošiljatve išče

Josip Grisi v Trstu.

Ne berite tega, ako ne ljubite svojih otrok!

Izmed vseh vrst zavarovanja se je najhitreje in najbolj udomačilo zavarovanje za otroka, ker vsakdo, kdor je doživel krasnih ljubezenskih dokazov starišev v tem, da je dobil, vstopivši v praktično življenje, kot temelj za samostojno eksistenco kapital, katerega so stariši za ta slučaj zavarovali, ve ceniti dobroto te institucije. Toda on ob enem priznava, da je njegova sveta dolžnost, to ljubezen vračati in jo v nemanjši meri izkazati svojim otrokom.

Neposredna posledica tega je pomirljivi faktum, da ne manjka danes v nobeni rodbini, kateri je skrb za blagor otrok, življenska polica.

Prva češka splošna deln. družba za zavarovanje na življenje v Pragi, obrača na zavarovanje za otroka posebno pozornost; nje to načelo zasledujoči pogoji, odgovarjajo vsem zahtevam dovršenega zavarovanja, pri tem so zelo racionalni in ob enem kar najcenejši.

Ako se torej zavaruje preskrbitelj (oče, mati, boter, strije itd.) da preskrbi otroka svojemu ljubljencu, izvoli si rok za vplačilo zavarovanega zneska takó, da se prilaga starosti, v kateri naj bi se otrok posebej pozornost; nje to načelo zasledujoči pogoji, odgovarjajo vsem zahtevam dovršenega zavarovanja, pri tem so zelo racionalni in ob enem kar najcenejši.

Ako pa zavarovalec (preskrbitelj) tekom zavarovalne dobe umre, preneha plačevanje nadaljnih premij takoj, vendar pa se namišljenemu otroku določen dan izplača ves zavarovani kapital v polnem znesku.

Primer: 30-letni oče zavaruje za svojo hčerko 10.000 K, ki naj bi bile plačilne po 20 letih. Ako umre oče kadarkoli, preneha takoj nadaljno vplačevanje premij in vrh tega se izplača ves zavarovani kapital po 20 letih od pogodbenega dne namišljeni hčerki, ako bi pa tudi ta umrla, ostalim dedičem.

Posebna ugodnost tega zavarovanja se javlja iz sledeče prilike: oče, ki je plačeval premijo 2 leti, umre; namišljena hčerka umre v 19. letu po sklenjeni pogodbi; pri otroških zavarovanjih, ki so drugje v navadi, plača zavarovalnica samo n. pr. 2 x 891.70 K (toraj za 2 leti plačano premijo brez obresti) „PRVA ČEŠKA“ niti v tem slučaju zavarovanja ne zruši, ampak izplača za leto dni rodbini popolno zavarovano svoto v znesku 10.000 K. „PRVA ČEŠKA“ sploš. del. družba za zavarovanje na življenje ima vpeljane tudi sledeče načine zavarovanja: za slučaj smrti, za slučaj smrti in doživljenja, kjer se obrestujejo vplačane premije stalno po 3%, za glavnice v slučaju vojaške službe in višjih študij, za razne dohodke ali rente, za prevžitke itd.

Vsa nadaljna pojasnila daje, ter tozadevne cenj, ponudbe in oglase sprejema

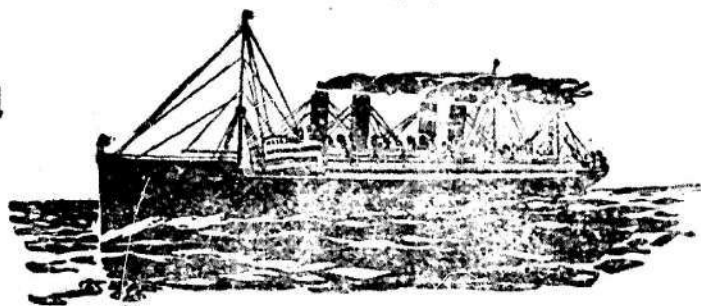
zastopnik za Goriško

Josip Rován

komis. & agencijsko podjetje v Gorici, Stolni trg št. 9.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“.

Iz
Bremna
v
New
York

s cesarskimi brzoparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“ in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomorske vožnje traja samo 5 — 6 dni.

Katanten, maseljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega sarnobrodnege društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnice dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARDO TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki se tičejo potovanja, teče in brezplačno. — Posredba poštna, realna in solidna. Potnikom, senjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo, Ariz. Utah, Wloming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebne ugodne in izredne cene brez salvasa. Odhod na toj progi iz Bremna enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMATIZMU in PROTINU

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina, lekarna „All' Igea“, Via del Farneto 4.

cena steklenice K 1.40. Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7.— prosto poštne.